

Sygn. akt I C 28/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu 18 listopada 2022 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko B. G. (G.)

o zapłatę

I. zasądza od B. G. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2873,91 zł (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od 15 września 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od B. G. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1117 zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 28/22

UZASADNIENIE

Pozwem z 20 października 2021 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej B. G. kwoty 2 873,91 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 15 września 2019 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

Powód wskazał, że jego roszczenie wynika z umowy ramowej pożyczki z 30 września 2019 r. i zawartej w jej wykonaniu umowy pożyczki nr (...), na podstawie której pozwana otrzymała od pożyczkodawcy (...) sp. z o.o. kwotę 2873,91 zł tytułem pożyczki pieniężnej, która następnie została przekazana na wskazany przez pozwaną rachunek bankowy.

Na podstawie umowy przelewu nr (...) z 16 grudnia 2019 r. wierzytelność z tytułu przedmiotowej pożyczki została przeniesiona na spółkę (...) z siedzibą w T., a następnie na podstawie umowy cesji z 27 sierpnia 2020 r. na powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana B. G. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana zarzuciła m. in. niewykazanie legitymacji czynnej, a także niewykazanie, że kwota udzielonej pożyczki została jej wypłacona. Podniosła również, że nie była informowana o wszystkich cesjach wierzytelności. W jej ocenie powód

nie udowodnił również roszczenia tak co do zasady jak i wysokości. Powód, zdaniem pozwanej, nie wykazał wreszcie, że roszczenie jest wymagalne, skoro nie wypowiedział pozwanej umów pożyczek.

Pozwana powołała się również na toczące się przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku postępowanie w przedmiocie ogłoszenia jej upadłości, jako osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

16 sierpnia 2019 r., za pośrednictwem internetu, pomiędzy (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., jako pożyczkodawcą, działającej za pośrednictwem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., jako pośrednikiem, i B. G. jako pożyczkobiorcą, zawarta została ramowa umowa pożyczki nr (...), której przedmiotem było m. in. określenie warunków zawierania na jej podstawie umów pożyczek oraz określenie ogólnych zasad wykonywania przez strony umów pożyczek.

Zawarcie umowy nastąpiło przy użyciu internetowego profilu klienta, tj. konta pożyczkobiorcy utworzonego na stronie internetowej pośrednika, po przeprowadzeniu rejestracji polegającej na wypełnieniu formularza internetowego prawidłowymi danymi klienta, za pośrednictwem którego klient składał wniosek o udzielenie pożyczki.

Na podstawie umowy ramowej możliwe było zawieranie m. in. umów pożyczek refinansujących na refinansowanie pożyczek zaciągniętych u podmiotów współpracujących z pośrednikiem. Refinansowanie możliwe było po uiszczeniu opłaty za refinansowanie pożyczki (§ 6 umowy ramowej). Wniosek o udzielenie pożyczki refinansującej pożyczkobiorca składał za pośrednictwem internetowego profilu klienta. Umowę uznawano za zawartą z chwilą uznania na rachunku bankowym pośrednika uiszczonej przez pożyczkobiorcę opłaty za refinansowanie. Pożyczka udzielana była na okres odpowiadający okresowi kredytowania wynikający z umowy pożyczki udzielonej uprzednio przez podmiot współpracujący z pośrednikiem.

Zgodnie z postanowieniami § 8 umowy, kwota do spłaty podlegała zwrotowi najpóźniej w terminie spłaty określonym w umowie i stawała się wymagalna w dniu następującym po terminie spłaty. Stopę umownych odsetek za opóźnienie postanowienia § 10 ust. 2 określały na dwukrotność sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, tj. ma maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie. Postanowienia § 10 ust. 5 przewidywały dla pożyczkodawcy, w przypadku bezskutecznego upływu terminu spłaty, m.in. uprawnienie do cesji wierzytelności na podmiot trzeci.

W umowie ramowej wskazane były dokładne dane B. G., tj. seria i numer dowodu osobistego, adres zamieszkania, adres poczty elektronicznej, numer PESEL oraz numer rachunku bankowego.

Zawarcie umowy poprzedzało wypełnienie przez pożyczkobiorcę formularza rejestracyjnego, który wymagał podania takich danych jak numer PESEL, adres poczty elektronicznej, numer telefonu, numer rachunku bankowego, adres zamieszkania, forma prawna zatrudnienia, dane pracodawcy, stanowisko, wysokość wynagrodzenia, kraj urodzenia, obywatelstwo.

dowód: umowa ramowa pożyczki – k. 12-14, tabela opłat i prowizji – k. 21, wydruk danych pożyczkobiorcy – k. 22, wydruk z systemu K. – k. 23.

16 sierpnia 2019 r. pomiędzy (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., jako pożyczkodawcą, a B. G., jako pożyczkobiorcą, zawarta została umowa pożyczki pieniężnej nr (...) w wysokości 2500 zł. Łączna kwota do spłaty, obejmująca pożyczkę, prowizję i odsetki kapitałowe wynosiła 2873,91 zł Termin spłaty pożyczki określony został na 30 września 2019 r.

W umowie pożyczki wskazane były dokładne dane B. G., tj. seria i numer dowodu osobistego, adres zamieszkania, adres poczty elektronicznej, numer PESEL oraz numer rachunku bankowego.

dowód: umowa pożyczki – k. 18.

30 września 2019 r., za pośrednictwem internetu, pomiędzy pożyczkodawcą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., działającą przez pośrednika: (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., a B. G., jako pożyczkobiorcę, zawarta została umowa ramowa pożyczki nr (...), na warunkach analogicznych, jak umowa z (...) Finanse sp. z o.o.

W umowie ramowej wskazane były dokładne dane B. G., tj. seria i numer dowodu osobistego, adres zamieszkania, adres poczty elektronicznej, numer PESEL oraz numer rachunku bankowego.

dowód: umowa ramowa – k. 15-17, tabela opłat i prowizji – k. 21.

30 września 2019 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., jako pożyczkodawcą i B. G. jako pożyczkobiorcą, została zawarta umowa pożyczki refinansującej nr (...), której przedmiotem było refinansowanie pożyczki udzielonej B. G. przez (...) Finanse sp. z o.o. na podstawie umowy z 16 sierpnia 2019 r. Kwota pożyczki refinansującej wynosiła 2871,91 zł. Termin spłaty pożyczki oznaczony został na 14 listopada 2019 r. Opłata za refinansowanie wynosiła 747,82 zł, odsetki kapitałowe 15,41 zł. Całkowita kwota do spłaty przez klienta wynosiła 3 263,24 zł.

W umowie ramowej wskazane były dokładne dane B. G., tj. seria i numer dowodu osobistego, adres zamieszkania, adres poczty elektronicznej, numer PESEL oraz numer rachunku bankowego.

Zawarcie umowy pożyczki refinansującej B. G. potwierdziła dokonując przelewu kwoty 673,04 zł tytułem prowizji za refinansowanie na rachunek bankowy pośrednika, tj. (...) sp. z o.o. w tytule przelewu wskazała refinansowanie i podała swój numer PESEL.

Umowa została przez pożyczkodawcę wykonana – kwota pożyczki została przekazana bezpośrednio na rachunek bankowy (...) Finanse sp. z o.o..

dowód: umowa pożyczki refinansującej – k. 19, potwierdzenie przelewu – k. 24, potwierdzenie przelewu – k. 106-112.

Pomimo upływu terminu spłaty pożyczki refinansującej, B. G. nie dokonała jej spłaty.

dowód: wezwania do zapłaty – k. 25-28.

16 grudnia 2019 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością umową cesji przelała m. in. wierzytelność w stosunku do B. G. z tytułu pożyczki refinansującej na D. W. OŹ z siedzibą w T..

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 27 sierpnia 2020 r. wierzytelność w stosunku do B. G. z tytułu umowy pożyczki refinansującej nr (...) została przelana przez D. W. OŹ z siedzibą w T. na rzecz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

dowód: umowa przelewu wierzytelności z załącznikami – k. 43-52, umowa przelewu wierzytelności z załącznikami – k. 29-41, umowa przelewu wierzytelności w formie elektronicznej - k. 87

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przesłała do B. G. zawiadomienie o cesji wierzytelności, jak również wezwanie do zapłaty, należność z tytułu pożyczki nie została przez nią spłacona.

dowód: zawiadomienie o cesji i wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania – k. 53-59.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy, istotny dla rozstrzygnięcia stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów w postaci dokumentów, w tym w formie elektronicznej, tj. wydruków umów ramowych pożyczek, umów pożyczek: pieniężnej i refinansującej, umów przelewu wierzytelności, potwierdzeń przelewu a także korespondencji stron.

Odnosząc umów pożyczek, zarówno ramowych, jak i pieniężnej i refinansującej, Sąd uznał je za wiarygodne dowody tego, że umowy zostały zawarte i na jakich warunkach. Pozwana wprawdzie zaprzeczała, aby umowy takie zawierała, jednakże powód, składając wydruki umów zawierające pełne dane pozwanej, w tym o numerach PESEL, rachunku bankowego, serii i numerze dowodu tożsamości, a także wydruk posiadanych danych pozwanej obejmującej, poza powyższymi informacjami, także dane o formie prawnej zatrudnienia, pracodawcy, wysokości wynagrodzenia, a ponadto, składając potwierdzenia przelewów dokonanych przez poznaną i pierwotnego wierzyciela w wykonaniu umowy pożyczki refinansującej, wykazał, że sporne umowy zostały przez pozwaną zawarte. Biorąc pod uwagę sposób zawarcia umów ramowych i zawieranych w ich wykonaniu umów pożyczek, polegający na rejestracji klienta i składaniu przez niego wniosków o pożyczki przez internet i potwierdzaniu ich poprzez dokonanie przelewów na wskazany w umowie rachunek bankowy, powód w sposób spójny wykazał przebieg zawarcia umów i ich wykonania. Okoliczność tego, że pozwana podała pełne i wyczerpujące dane oraz dokonała przelewu opłaty za refinansowanie, potwierdza, że sporne umowy zostały przez nią zawarte, zaś potwierdzenie przelewu środków z refinansowania pożyczki, potwierdza, że umowa została wykonana.

Odnosząc się do zarzutów pozwanej, że część dowodów zawnioskowanych przez powoda jest spóźniona, wskazać należy, że po zmianie Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z 4 lipca 2019 r., która weszła w życie 7 listopada 2019 r., uchylone zostały przepisy art. 207 i 217 k.p.c. Uchylony został zatem również przepis, który nakazywał powodowi już w pozwie wskazywać wszystkie twierdzenia i dowody na ich poparcie, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności (art. 207 § 6 k.p.c.). Obecnie kwestię koncentracji materiału dowodowego w sprawie, w której nie zostało przeprowadzone posiedzenie przygotowawcze reguluje przepis art. 205¹² § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli nie zarządzono przeprowadzenia posiedzenia przygotowawczego, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej aż do zamknięcia rozprawy, z zastrzeżeniem niekorzystnych skutków, które według przepisów kodeksu mogą dla niej wyniknąć z działania na zwłokę lub niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego i postanowień sądu. W przypadku wniosków dowodowych powoda zawartych w pismach z 26 maja 2022 r. oraz 6 września 2022 r., w ocenie Sądu powyższe przeszkody do uwzględnienia wniosków dowodowych nie zachodzą – w obu przypadkach nie doszło do niezastosowania się do zarządzeń przewodniczącego lub postanowień Sądu, a złożenie tych wniosków nie stanowiło działania powodującego zwłokę w postępowaniu, np. konieczność odroczenia rozprawy. Wobec braku spełnienia przesłanek negatywnych, Sąd powyższe wnioski dowodowe uwzględnił.

Sąd nie uznał za wiarygodny w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia dowodu z przesłuchania w charakterze strony pozwanej. Pozwana ograniczyła się bowiem do zakwestionowania twierdzeń powoda, przede wszystkim co do zawarcia spornych umów, jednakże w tym zakresie, jej stanowisko pozostawało w sprzeczności z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym. Również podnoszone przez pozwaną okoliczności związane z zachowaniami jej byłego partnera, który miał ją zmuszać do zawierania umów pożyczek, bądź zaciągać takie zobowiązania posługując się jej danymi, po pierwsze, nie zostały potwierdzone żadnymi innymi dowodami, a po drugie, pozwana nie powołała się na żadną konkretną wadę oświadczenia woli.

Powód, składając do akt umowy przelewu wierzytelności wykazał również ciąg cesji, na podstawie których nabył skutecznie wierzytelność dochodzoną pozwem. Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Żadna z tych okoliczności wykluczających skuteczny przelew w stanie faktycznym sprawy nie zachodzi. Odnosząc się do zarzutu pozwanej, że nie została skutecznie poinformowana o cesji wierzytelności, to niezależnie od złożonych przez powoda dokumentów w postaci zawiadomienia o przelewie wierzytelności wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki, wskazać należy, że brak zawiadomienia dłużnika nie ma wpływu na ważność i skuteczność umowy przelewu. Zgodnie bowiem z przepisem art. 512 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Zatem kwestia zawiadomienia

dłużnika o cesji ma wpływ jedynie dla oceny skuteczności spełnienia świadczenia na rzecz dotychczasowego wierzyciela względem nowego wierzyciela.

Na uwzględnienie nie zasługiwał również zarzut pozwanej, że powództwo jest przedwczesne, bowiem pożyczkodawcy nie wypowiedzieli pozwanej umów pożyczek. Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, wymagalność roszczenia dochodzonego pozwem nie wiąże się z wypowiedzeniem umowy i postanowieniem roszczenia w stan wymagalności, ale z upływem przewidzianego w umowie terminu spełnienia przez pozwaną świadczenia – jak bowiem wynika z treści umowy pożyczki refinansującej (k. 19) – spłata pożyczki miała nastąpić w terminie do 14 listopada 2019 r. Termin ten niewątpliwie upłynął, zatem roszczenie w chwili wniesienia pozwu i wyrokowania było wymagalne.

Również zarzut dotyczący toczącego się w stosunku do pozwanej postępowania w przedmiocie ogłoszenia jej upadłości nie miał wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, bowiem, jak wynika z informacji VI Wydziału Gospodarczego tut. Sądu, wniosek prawomocnym zarządzeniem z 14 lipca 2021 r. został zwrócony, nie wywołał zatem żadnego skutku, jaki ustawa wiąże z jego wniesieniem do Sądu (art. 130 § 2 zd. 2 k.p.c.).

Podstawą prawną żądania pozwu stanowił art. 3 ust 1 i 2 pkt 1 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł, albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki. Zgodnie zaś z treścią art. 720 §1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu mieściła się w limicie z art. 36a ustawy, zatem nie było podstaw do ich kwestionowania z urzędu.

Jak wyżej wykazano, powódka, składając do akt sprawy dokumenty w postaci umów ramowych i umów pożyczek, jak również potwierdzenia przelewów, wykazała, że sporna umowa została między stronami zawarta i wykonana. Odnośnie twierdzeń pozwanej, że powód nie wykazał w jaki sposób zostały zarachowane spłaty dokonane przez pozwaną, zwrócić należy uwagę, że pozwana nie wykazała aby w ogóle dokonywała jakichkolwiek spłat na rzecz powódki czy pierwotnego wierzyciela.

Reasumując, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 2² k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c., mając na względzie, że umowa za opóźnienie przewidywała odsetki w wysokości maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uznając pozwaną za stronę przegrywającą spór w całości, a w konsekwencji, zobowiązaną do zwrotu powodowi na jego żądanie celowych kosztów dochodzenia swoich praw, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 200 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł, powiększone o uiszczoną przez powoda opłatę skarbową od pełnomocnictwa. O ustawowych odsetkach za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Sygn. akt I C 28/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 19 grudnia 2022 r.

1. (...);
2. (...);

3. (...)

Sędzia Marek Jasiński